

Заночка-в'язаночка (народна казка)

Автор Невідомий

Не за синіми морями, не за високими горами, а в хатинці край села жили собі дід та баба. Дід ходив у ліс по дрова, а баба залишалася вдома.

Коли в печі було витоплено і в хаті прибрано, вона брала клубок ниток гарних, яскравих, в руки спиці та й починала в'язати рукавички. Біля неї лежав кіт і розвеселяв стареньку своїм тихим муркотінням.

Ось і зв'язала баба рукавички, а нитки ще залишилися. Замислилась вона на хвилинку, а потім сплела з них ручки, ніжки, голівку та ще й косу до самого пояса. І така гарна вийшла лялечка, що й не налюбуюєшся. Посадила її бабуса на віконце та й каже:

– Я тебе зв'язала, тому й назву тебе В'язаночкою, або Заночкою.

Тут і дідусь повернувся. Повечеряли вони та й полягали спати. А Заночка перетворилася на красну дівчицю. Справилася з усією хатньою роботою та й знову стрибнула собі на підвіконня.

Ніхто дівчинку не бачив, тільки котику крізь сон щось привиділося. Так було й на другу ніч. А на третю ніч котик твердо вирішив не спати і все дізнатися. Примружив він очі, вдаючи, що спить. Тільки дівчинка взялася за роботу, як він стрибнув до неї і заговорив людським голосом:

– Дівчинко-красуне, чому б тобі не залишатися такою, на радість діду й бабі?

Заплакала гірко Заночка та й розповіла котику про своє горе.

...Колись пекла вона хліб. Пишна, біла вийшла паляниця. Аж тут де не візьмись мишка, та й просить:

– Дай мені хлібця!

Шкода стало Заночці хліба. Не пригостила вона мишку і була покарана за жадібність. Чарівниця-мишка перетворила її на ниточку. Так вона й потрапила до діда з бабою.

Пожалів котик Заночку, вирішив їй будь-що допомогти. Не чекаючи ранку, зібрався у далеку дорогу. Цілий день йшов котик, не їв, не пив, аж поки прийшов у поле до великої скирти сіна. І побачив біля неї маленьке мишеня. Воно злякалося, але котик сказав:

– Я тебе не скривджу, тільки приведи до мене вашу принцесу – чарівну мишку.

Юркнуло мишеня у нірку. А через деякий час з неї з'явилася мишка-чарівниця і запитала:

– Котику, що привело тебе до мене?

І котик розповів їй усе про Заночку. Замислилась мишка і каже:

– Заночка була покарана за жадібність. Але є спосіб її врятувати. Ось тобі чарівне зернятко. Якщо зуміє Заночка до ранку виростити з нього колосок, зібрати врожай, змолоти борошно, спекти коровай і нагодувати всіх мишок мого царства, то вона знову

стане дівчинкою.

Зрадів котик, взяв обережно зернятко і пустився щодуху додому. А Заночка вже чекала його. Почувши все, про що говорила мишка й котик, дівчинка кинулася виконувати завдання. І тільки спекла вона коровай, як з'явилися мишки. Кожна брала крихітку і зникала. Аж ось залишилось одне мишеня. Й тільки воно з'їло крихітку, Заночка знову стала дівчинкою.

І жила вона з дідом і бабою довго-довго. А котика за його добре серце жодного разу не залишили без смачної їжі.